

**בְּרָאשֵׁית מָלָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמָיִם וְאֶת
הָאָרֶץ וְהָאָרֶץ הִיְתָה תְּהוֹ וּבָהוּ וּזֶה שֶׁ עָלָיָה
פָנֵי תְהוָם וּרְאוֹז אֱלֹהִים מְרוֹחֶףת עַל פְנֵי הַכְּמִים
וַיֹאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹור וַיְהִי אֹור וַיֹּרֶא אֱלֹהִים
אֶת הָאֹור כִּי טוֹב וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים בֵין הָאֹור וּבֵין
הַזֶּה שֶׁ וַיֹּרֶא אֱלֹהִים לְאֹיר יוֹם וְלִזְוֹנְשֶׁר
לְרָא לְיָלָה וַיְהִי עָרֵב וַיְהִי בְּלָקֶר יוֹם אַזְוֹנְשֶׁר**

ויאמר אליהם יהי רקיע בטור האמנים ויבן
מבайл בין מים למים וייעש אלדים את הרקיע
ויבצל בין המים אשר מתחזות לרקיע ובין
המים אשר מעל לרקיע והי כן וילרא אלהים
לרקיע שמים והי ערבות בקר יום שני

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְלֹוּ הַמִּם כוֹתָה תְּשִׁבְתָּם אֶל
מְלּוֹם אֹזֶן וְתַרְאֵה תְּبִשָּׂה וְיָדְךָ בָּנֶן וְיַקְרֵא
אֱלֹהִים לְבִשָּׂה אָרֶץ וְלִמְלֹוה הַמִּים לְרָא יְמִים
וַיֹּרֶא אֱלֹהִים כִּי טוֹב וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תַּלְשֵׂא
הָאָרֶץ בְּשָׂא עַשְׂבָּמָזְרִיעַ אֲרַע עַשְׂפֵּרִי עַשְׂה
פְּרִי לְמַיְגָן אֲשֶׁר אֲרַע בְּוּזֶל הָאָרֶץ וְיָדֵי כָּנֶן
וַתִּזְעַצָּא הָאָרֶץ בְּשָׂא עַשְׂבָּמָזְרִיעַ אֲרַע לְמַיְגָן
וְעַשְׂה פְּרִי אֲשֶׁר אֲרַע בְּוּזֶל לְמַיְגָן וְיַרְצֵא
אֱלֹהִים כִּי טוֹב וְיָדֵי שְׂרֵב וְיָדֵי בְּלֵל יוֹם שְׁלֵוּשִׁי

ויאמר אליהם יהי מארת ברקיע השמים להבליל
בין הימים ובין אלילים והיו לאחת ולמושדים ולימים
ושנים ויהיו למאורת ברקיע השמים להאריך
על הארץ וזה כן ויעש אלהים את שמי
המארת הגלגלים את למאור גל
למלך שלת הימים ואת המאור הלקטן למלך שלת
הלייל והאת הכוכבים ויתן אתם אלהים ברקיע
השמיים להאריך על הארץ ולמלך ביזט
יבליל והבליל בין האור ובין החושך וירא
אליהם כי טוב ויהי שרב ויהי בחר יום רביעי

ויאמר אליהם ישרצו הימים שארץ נפשׁ הזה ועוזר
יעופף על הארץ על פְּנֵי ליקיע האשכאים יברא
אליהם את התניינם הגדלים ואת כל גוף הזה
הרמושת אשר ישרצו הימים למייניהם ואת כל עות
כגף למייניו יירא אליהם כי טוב יפלר אחים
אליהם לאמר פרו ורבו ומלאו את הימים לימים
והעיף ירב בארץ יהי ערב יהי בלר يوم חמיש

ויאמר אליהם תוציאו הארץ נפשׁ זיה למיינָה בְּהַמִּזְבֵּחַ ורמשׁ ויזיתו הארץ למיינָה ויהי כֹּן ויעשׁ אליהם את זיהת הארץ למיינָה ואת הברכה למיינָה ואוכל רמשׁ הארץ למיינָה וירא אליהם כי צויב ויאמר אליהם צעשׁו אדים בצלבונו כלבמותנו וירדו בדעתם ובעוות השמים ובלב הכרמל ובל הארץ ובכל הרמשׁ הרמשׁ על הארץ

ויפל יהוה אלהים תרכזת על האלים ווישן
וילוז אזהת מלעלתו ויקדר בשער תהנתה ובנ-
יהוה אלהים את הצלע אשר לקוזמן האלב-
לאשׁה ובאה אל האלים ויאכזר האלים זאת
הפעם עצם מעצמי ובשער מبشرיו לאות
וקרא אשׁה כי מאיש לחה זאת על בז עזב
איש את אביו ואת אמו וובלק באשׁוּדו וביו
לבשר איזוב וייהו שניהם ערומים לאלב-
ואשׁתו ולא יתבשש וונזוש היה ערום מכל
זאת השודד אשר עשה יהוה אלהים ויאמר
אל האשׁה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל
עץ הגן ותאמר האשׁה אל הנזח בופל עז
הגן נאכל ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר
אליהם לא תאכלו מהם ולא תגעו בו פז תמותו
ויאמר הוזש אל האשׁה לא מות תבורון כי
על אלהים כי ביום אכלכם מהם ונפלךazon
עליכם ולייתם כאלים רען טוב ורע
ותרא האשׁה כי טוב העץ למאכל וכי תאכל
יעז שניות ונזמוד העץ להשכיל ותלכו מפרי
תאכל ותתן גם לאישה עצמה ואכל והפלתען
יהוה אלהים מטהרך בגן לדין הימים ויתהבלא
האלים ואשׁתו מפנֵי יהוה אלהים בתוך עז
הגן וילרא יהוה אלהים אל האלים ויאמר ל-
איכלה ויאמר את קלק שבעתי בגן ואירה כ-
עירם אצי ואיבה ויאמר מי הלאך לך כ-
עירם אתה המ העץ אשר צויתך לבתתי אכ-
מםו אכלה ויאמר האלים האשׁה אשר נזתנו
עמל, הוא נחנה לי מז העץ ואכל ויאמר
יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר
האשה הצעש ליש אצי ואכל ויאמר יהול-
אליהם אל הצעש כי עשית זאת ארור אתה
מקל אvehma ומכל זוית השלח על גזבר
תלק ועפר תאכל כל כי זיר ואיבת אשיך
לינך ובין האשׁה ובין אור עיר ובין אור עלה הוא
ישופך ראש ואותה תשופנו עליך
אל האשׁה אמר הרליך ארבל
עצבונך וברוץ בעצלת תלבי בנימס ואל אישיך
תשוליך והוא ימשל לך
ולאלים אכורי כי שמעות לקל אשותן
וთאכל מן העץ אשר צויתך לאמր לא תאכל
מםו ארורה האלמה בעבור בעצבון תאכלו
כלימי זיר וקוין ולרדת תאמיזן לך ואכלת
את עשל השלח בזעת אף תאכל לוזוב
על שובר אל האלמה כי ממנה לך חזות כ-
עפר אתה ואל עפר תשוב וילרא האלב-
שם אשׁתו זול כי הוא היה אם כל זה ויע-
יהוה אלהים לאלים ולאשׁתו כתנות עוז
וילבשים